

II KEIMENA

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ Α

I

7 Ιανουαρίου 1538

Κοπιαρησμ(ένον).

f. 20r

+ Εἰς τὸ ὄνομαν τοῦ Χ(ριστο)ῦ, ἀμὴν. , αφλη̄, μηνὶ Ἰανουάρ(ιος) ζ'. Εἰς τὸν Μπού[ργ(ον)] τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτι τοῦ κὺροῦ Ἀντώνη Μαβρών[ια...], εὐρισκόμ(ενος) ἐκεῖ ὁ Ρομανὼ_ς Βλαστὸς, υἱ[ὸς] τοῦ ποταὶ κύρος Νικολ(άου) Βλ[αστ]οῦ τοῦ Προφίτ(η), μαζοὶ μετὸν ἀδελφόν τ(ου) τ[ὸν] Λαμπριανὸν τὸ ἐν μέρος, τὸ δὲ ἄλλον μέρος ἡ κερα 5 Ρίνη, ἡ συμβήκα τοῦ ἀνωθεν κύρος Αντώνη τοῦ Μαβρώνια, μαζοὶ μετὴν πενθεράν της τὴν κερα Ζαμπέτ(α), λέγωντα ὁ λεγόμενος Ρομανὸς καὶ ὁ ἀδελφός τ(ου) ὁ Λαμπριανὸς ὅτι ἀπὸ τὴν σήμερον με καλλόν τωναι θέλημαν καὶ με καλήν τωναι ὥρεξην δίδουσιν καὶ παραδίδουσιν¹³ καὶ πουλοῦσιν τῆς ἀνωθ(εν) κερα Ρίνης καὶ τῶν κλοιρονόμων τ(ης) τὸ δωματάκην, ὅποι ἔχουσιν τοῦ μικροῦ σπιτίου, ἡγουν τοῦ μαγερίου, εἰς τὸν 10 Μπούργ(ον) τῆς "Αξι(ας), σύμπλοιον τοῦ ἀλονοῦ τωναι σπιτίου, ὅποι ἡναι κοντὰ εἰς τῆς Γιαμάδενας, τὸ ὄπίον δωματάκην ἡναι ἀγνάντια τοῦ παραθερίου τῆς λεγομένης κερα Ρίνης. Καὶ πουλοῦσην τῆς τω ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν, καθῶς εὐρίσκεται μετῆς αὐλῆς τὸν αέρα, ὅποι τοῦ τοκάρει, ἐλεύθερον, παντελεύθερον, με ὅλλα του τὰ δικαιώματα, δια ἐνα δουκ(άτον) χρυσὸν βενέτικον τζεκήνη, ὅποι μουντάρει μαρτζέλοις ιζ' (ἡμεσι), 15 ἡγουν δεκαπτὰ ἡμεσι, καθῶς ἐσιαστήκασιν καὶ οἱ δίο μερίδαις ντε πρεζέ[ντε] εἰς τὸ λεγόμενον πρέζος. Εἰς τὸ ὄπίον δουκ(άτον) κράζουνται οἱ λεγομένοι πουλητάδαις κωτέντοι, πληρωμ(ένοι) (καὶ) σατζηφαρησμ(ένοι)· καὶ δια τοῦτω θέλουν καὶ λέγουν οἱ ἀνωγεγραμ(ένοι) πουλητάδαις ὅτι αὐτὸν τὸ λεγόμ(ένον) δωματάκην, καθῶς ευρίσκεται μετὸν ἀερεν τῆς αυλῆς τ(ου) καὶ με όλα του τὰ δικαιώματα, νὰ τὸ ἔχει ἡ λεγομ(ένη) 20 κερα Ρίνη τῆς ἔξουσίας της, αὐτῇ (καὶ) οἱ κλοιρονόμοι της, νὰ κτίσουν ἀνώγ(ιν) ἀπάνω, νὰ τὸ ποσεντέρου, νὰ τὸ ἀφεντέβου, νὰ το πουλήσου, νὰ τὸ χαρίσουν καὶ νὰ τὸ κάμουν σα θέλουν. Με τοῦτω ἀν ἡ_{τελεν} ἀκαδέρει δια κανέναν καιρὸν νὰ τραβενήρι τὸ κατώγ(ιν), ἡγουν τα θεμέλια τοῦ μαγερίου, ὑπό τχεται ἡ λεγομένη κερα Ρίνη νὰ δώσει

1. ¹³ ἀνάγνωσθι : μὲ τῆς ¹⁵ χειρόσγρ. ζ'' = (ἡμεσι) ¹⁶ ἀ. δέκα ἑπτὰ ²⁰ ἀ. μὲ τὸν

25 τῶν εἰρημένων πουλητάδων ἐναὶ μάστωρα καὶ ἐναὶ μπουργῷ μετῆς ἔξωδές της, νὰ κτήζει ὁ Ρομανὸς καὶ ὁ Λαμπριανὸς τὸ κατώγ(ιν) μετῆς ἔξωδές των καὶ νὰ φερμάρουσιν πάντ(α) τα θεμέλια τοῦ λεγομένου κατωγίου. Καὶ περλαβεντούρα νὰ ἥθελ(εν) εὐρεθεῖ τινὰς ἢ ἐδικὸς ἢ ξένος ἢ κολοτεράνος νὰ γυρέψῃ δικαιώμ(ατα) εἰς τὸ λεγόμενον δῶμαν μετὰ δικαιώματά του εἴ καὶ νὰ πυράξουσ(ιν) τοὺς ἀγωραστάδαις, ὅντες 30 θελήσου νὰ κτήσουν ἀνώγιν ἀπάνω, ἐτζει καὶ εἰς ἀπασα πράμαν, ὅμπληγάρουσ(ιν) [ταῖ] οἱ λεγομένοι πουλητάδαις τοῖς ἀνωθεν κερα Ρίνης ἢν περπέτουω τὸ κατώγ(ιν) τοῦ λεγομένου δωματίου, νὰ πλώνουσιν εἰς αὐτὸ, νὰ πληρώνουνται ὅλα ταντάνα ἥντερέσα· ἐτζει καὶ εἰς τὰ δε λοιπά των καλὰ. Καὶ πάλει νὰ τοὺς μαντηνήρους οἱ λεγομ(ένοι) πουλητάδαις ἢν περπέτουω εἰς πέναν (καὶ) κοντεναζίω (ύπέρπυρα) ε', τὰ ἥμυσι τῆς 35 ἀφεντίας καὶ τὰ ἥμυσι τῆς μερίδος, ὅποῦ στέργει, καὶ τὰ ἔξης. (Καὶ) δια πίστωσιν τῆς παροῦσης γραφῆς παρακαλοῦσιν καὶ ἀξιοπίστοις μαρτύροις, τὸν κὺρο Πέτρον Ἀγκωνιτιάνον καὶ τὸν μαστρο Μανοήλι τὸν Καστελάνον.

2

17 *Ianouaρίου* 1538

+ Εἰς τὸ ὄνομαν τοῦ Χ(ριστο)ῦ, ἀμὴν. „αφλη”, ’Ιανουάριος ιζ’. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτ(ι) τοῦ κύρο Ανδρέα Τηνιακοῦ, τοῦ Τζαγο[ῦ]σι τοῦ γαμπροῦ, πουλησίαν δηνατὴν (καὶ) ἀκατάλητον κάμνη ἢ κερα Μαρούλ(α), ἢ συ[μ]βήνα τοῦ ἀνωθ(εν) κύρο Ανδρέου, πρὸς τὸν μπάρμπαν της τὸν Φίλιπον Κουρκουδιάρι (καὶ) 5 πρὸς τοὺς διαδόχους αὐτοῦ μετὸ θέλημαν τοῦ ἀνδρός τ(ης) τοῦ ἀνωγεγραμένου κύρο Ανδρέου, εἰς ἐνα χωράφην περιβολιασμένον, ὅποῦ ἔχει ἀπὸ γονικόν τ(ης) ἢ εἰρημ(ένη) κερα Μαρούλ(α) εἰς τ' Αύλοια, σύμπλοιον τοῦ Μοσχούτη καὶ τοῦ Ιω(άννη) Σαλωνικέου, τὸ ὅποιον χωράφην ἡναι τῆς ἐντρητί(ας), ὅποῦ τὴν ἐπέρνει ὁ ἀφέντ(ης) τῆς Νίου. Καὶ πουλή τουτω ἀπὸ τὴν σήμερον [ἥ] εἰρημένη κερα Μαρούλ(α) τοῦ ἀνωθ(εν) Φιλίπου 10 (καὶ) τῶν διαδόχων του, καθὼς εὐρίσκεται, πολ(ι) ὄλιγ(ον), περιγυρησμ(ένον) μετοὶς τράφοις τ(ου), δια δουκ(άτον) ἐνα, ἡγουν α'. Τὸ ὅπιον δουκάτον κράζεται ἢ εἰρημ(ένη) κερα Μαρούλ(α) καὶ ὁ συβήσ της ὁ κύρο Ανδρέ(ας) κωτέντοι, πληρωμ(ένοι) καὶ σατζηφαρησμ(ένοι) ἀπὸ τὸν μπάρμπαν της τὸν Φίλιπον. Καὶ εἰς ἐτοῦτ(ω) λοιπὸν θέλ(ει) ἢ εἰρημ(ένη) κερα Μαρούλ(α) (καὶ) λέγ(ει) πρεζέντ(ε) ὅτι αὐτὸν τὸ εἰρημένον χωράφην, 15 κατὰ πῶς ευρίσκετ(αι) με ὅλα του τὰ δικαιώματα, νὰ τὸ ἔχει ὁ ριθεῖς Φίλιπος καὶ οἱ διαδόχοι καὶ κλοιρονόμοι αὐτοῦ, νὰ τὸ τρώσει, νὰ τὸ γαλδέρουν, νὰ τὸ πωσεντέρου, νὰ τὸ κυριεύου (καὶ) νὰ τὸ ἔχουσ(ιν) τῆς ἔξουσίας των, πουλήσουν, χαρίσουν, ἀλωτριώσουν (καὶ) τὰ ἔξης, πληρόνωντα πάντ(α) τὴν ἐντρητίαν τοῦ ἀφέντει τῆς Νίο,

²⁷ ἀ. πὲρ λ' ἀβεντούρα ²⁸ ἀ. τὰ ντάνα ²⁹ χρυρ.2. ¹⁰ ἀ. μὲ τοῖς